

Remorkéry na Rybníku 2009

Myšlienka zorganizovať súťaž v Tug Towingu na Slovensku vznikla po tom, ako Keba a spol. rozbehli prvé súťaže v Čechách a na Morave. Dovtedy väčšina z nás ani nevedela, že nejaký Tug Towing existuje.

Prvý pokus o TT súťaž sa uskutočnil na jar roku 2007 v Galante a organizoval ju Modelársky klub Delfin Galanta. Premiéra bola, napriek menšiemu počtu TT tímov, pomerne úspešná a preto sa uskutočnil aj druhý ročník tejto akcie v roku 2008 v novej lokalite Veľké Uľany. Zastrešoval to ten istý tím ľudí.

Z debát účastníkov vyplynulo, že jedna Tug Tovingová súťaž do roka na Slovensku je príliš málo, a že by to chcelo mať takýchto akcií viacej. Už vtedy bratislavská „sekcia“ sľubovala, že sa pokúsi niečo zorganizovať...

Lahko sa to povie, horšie sa uskutoční. Chut' by aj bola, ale Bratislava je, podobne ako asi každé väčšie mesto, problematická v tom, že väčšina vodných plôch je v sezóne pomerne intenzívne využívaná na rekreačné účely, tiež ubytovanie je pomerne drahé.

Môj tímový kolega Juraj Karolus prišiel s myšlienkou, že na rybníku v mestskej časti Devínska Nová Ves by bolo možné s niečím takým, ako súťaž uvažovať. Dokonca je vraj šanca na získanie finančnej podpory od Obecného úradu z fondu športu a kultúry. Možnosť zorganizovať TT súťaž v Bratislave teda začala mať celkom reálne obrisy. Navyše neďaleko bola cenovo dostupná ubytovňa a priamo pri rybníku klubovňa a sklad miestneho rybárskeho zväzu, ktorá by sa dali zapožičať.

Nebudem to ďalej naťahovať, skrátka na Mestskej časti nám peniaze schválili a sľúbili podporu z viacerých strán. Časť rozpočtu naplnilo Centrum voľného času Bratislava I., kde funguje asi jediný lodno - modelársky krúžok v Bratislave. Oslovili sme aj zopár potenciálnych „modelárskych“ sponzorov a šlo sa na vec.

Po dohode s ostatnými klubmi z Galanty a Prievidze sme zvolili za termín súťaže predĺžený víkend 8.- 9. mája. Okrem samotnej súťaži v Tug Towingu sme chceli urobiť aj súťaž kategórie F4A, čo sú makety lodí bez statického hodnotenia na trojuholníku Naviga. Dôvodom bolo najmä to, že takáto kombinácia TT a F4 už mala tradíciu zo spomínaných súťaží v Galante a celkom sa osvedčila. Idea bola taká, že v piatok doobeda sa odjedia F4 a za ten čas sa stihne urobiť statické hodnotenie remorkérov. TT sa plánoval odjazdiť v piatok poobede a v sobotu doobeda.

Čo sa týka návrhu trate, už od začiatku sme koketovali s myšlienkou, že TT trat' postavíme na základe F4-kovej trate, teda trojuholníka Naviga. Táto trat' má výhodu, že jej bránky sú pevne fixované na sústave lán a nedochádza k ich posuvom, natáčaniu a podobným nepríjemnostiam, a to ani keď ich zachytí TT súprava.

Súčasne sme tak ušetrili čas pre stavbu trate aj priestor. Trojuholník sme doplnili pár ďalšími bránkami, ostrovmi, majákom, plavebným kanálom a bočným dokom. Všetky

tieto veci sme si zapožičali z klubu Delfin v Galante, za čo im týmto chceme verejne poďakovať. V Bratislave sme pripravili štartovacie mólo, prístav a vlečný čln.

Keďže sme nemali skúsenosti s návrhom trate, najmä jej optimálnej dĺžky, vymysleli sme si jej zostavenie „na sucho“ na jednom z bratislavských menej frekventovaných parkovísk. Nevieť, či ste mali niekedy možnosť sledovať nejakých podivínov, ktorí si na parkovisku rozložia bójky a so stopkami sa sústredeným výrazom sa prechádzajú pomedzi ne. Radšej nechcem vedieť, čo si o nás okoloidúci mysleli ...

No a konečne sa dostávam k samotnej akcii.

Zraz na mieste konania sme si pre istotu dali už o šiestej hodine ráno. Najviac sme sa totiž obávali, že nestihneme včas postaviť trať. Neobišlo sa to samozrejme bez miernych zmätkov a nervozity. Z troch laniek F4 trate sa nám skoro podarilo upliesť slušivý svetrik. Našťastie voda v rybníku bola pomerne plytká, a tak sme časť trate mohli urobiť za pomoci rybárskych „broďákov“ a kotviace záťaž tiež tým pádom neboli príliš hlboko. Keby sme boli odkázaní iba na čln, bolo by to všetko o dost

komplikovanejšie a časovo náročnejšie.

Postupne sa začali schádzať aj účastníci súťaže. Medzi prvými dorazil jediný „zahraničný“ súťažiaci Milan Sedláček z Brna. Ohotne sa nám snažil pomôcť s prípravou trate a vnášal pokoj medzi vynervovaných „staviteľov“ .

Okolo pol deviatej bola trať hotová, a nám odpadol najväčší kameň zo srdca. Počasie sa ukazovalo priaznivé, až na občasný vietor, ktorý sa však nebol „nad rámec slušnosti“ .

Tí, ktorí pravidelne jazdia F4 sú už dobre vycvičení, a tak táto súťaž hladko prebiehala počas celého doobedia. Súťažiacim dúfam moc nevadilo, že na trati majú o nejakú tú bójku alebo ostrov navyše. Po obstojnom a cenovo dostupnom obede v neďalekej krčme sa dojazdili posledné jazdy F4 a mohli sa spočítať a vyhlásiť výsledky.

Statické hodnotenie remorkérov sa uskutočnilo doobeda práve počas jazd F4.

Modely hodnotila päťčlenná komisia pod vedením hlavného rozhodcu Petra Mikulku seniora a bola zložená zo zástupcov klubov z Bratislavy, Galanty a Prievidze. Hodnotenie prebehlo podľa mňa úplne v pohode a skutočne nebolo cieľom komisie hľadať chýbajúce šroubky na prevodovej skrini kotevného navijáku.

Prihliadalo sa najmä ku kvalite spracovania, čistote stavby a či je model dokončený. V prípade, ak model nemal stavebné podklady, teda potenciálne mohol byť „vymyslený“, stratil v hodnotení 20 bodov za zhodu so stavebnými podkladmi, ale ostatné body mu mohli byť priznané v plnej miere.

Najväčším hendikepom, na ktorom modely strácali body, bola najmä nedokončenosť. Na modeloch chýbali detaily, ako sú záchranné kruhy, navijáky, reflektory a podobne. To je ale myslím ten lepší prípad, pretože ak majitelia svoje modely dorobia, stane sa stavebná skúška vyrovnanejšou a súťaž zaujímavejšou pre súťažiacich aj divákov. Možnosť získania ďalších bodov za statiku do celkového výsledku snáď bude pre nás, čo „chronicky nestíhame“ dostatočným motívom, aby sa na modeloch ešte popracovalo, a vyzerali tak, ako má poriadna loď vyzerať.

Počas piatkového dopoludnia sa v DNV objavil aj Aleš Bidovský (Bida) z Olomouce. Doteraz mi nie je jasné, či si na návštevu našej akcie odskočil v rámci nejakej inej cesty, alebo meral cestu z Olomouce skutočne len na to, aby sa prišiel pozrieť na obávané západné predmestie Moskvy ☺. Tak či onak, každopádne sme boli radi, že k nám zavítal a dúfam, že sa necítil zle. Usudzujem tak aj z radosti, ktorú prejavil, keď uvidel naživo legendu internetových modelárskych diskusných fór Mariana Ritomského ☺. Keď som mu ho predstavoval, chvíľu myslím ešte pochyboval, že Marian nie je

virtuálna postava, ale mám dojem, že si celkom kápli do noty a dobre pokecali ☺.

Keď už sme pri Marianovi, ten prostredníctvom mikrofónu a zapožičaného ozvučenia moderoval celé podujatie a chvíľami robil aj rozhodcu. Vďaka hláškam do publika typu „... ukončíte jazdy prosím, som hladný ...“ nezostal nič dlhý svojej dobrej povesti ☺.

Súťažné jazdy v TT začali cca o druhej hodine poobede. Mali sme pripravené dve trate – „dlhú“ a „krátku“ Dohodli sme sa, že prvé súťažné kolo bude „krátka“ trať, aby sme vedeli odhadnúť časovú náročnosť súťaže. Časový limit sa stanovil na 15 minút.

Ako pokusného kráľika na prvú jazdu súťažiaci konsenzuálne zvolili tím usporiadateľov, teda TT Bratislava seniori. Zvláštne, že sa nám to stáva takmer pravidelne. Asi vyžarujeme nejaké osobitné fluidum alebo čo ... ☺

Nervozita, ako aj prakticky prvé súťažné jazdenie s novými modelmi (pre Juraja Smit Japan nahradil Argusa, pre mňa Smit Denemarken Hermana) znamenalo, že sme obúchali, čo sa dalo. Vlečný čln so svojou šírkou 55 cm nemá v metrových bránkach miesta nazvyš. Časový limit 15 minút sa ukázal ako vyhovujúci, takže sme nejaký bodík za ušetrené minúty získali k dobru. Svrneme sme skonštatovali, že tie staré modely boli lepšie, aj keď nemali protiľahy a taký výkon. Ale myslím, že problém bol inde než v modeloch ... (výsledky jász 53, 83, 72, 88 bodov) Ešte že sa najhoršie kolo do konečného výsledku škrtało. ☺

Keďže sme latku nenasadili príliš vysoko (nebolo to zámerne ☺), ďalšie tímy nastúpili na do bojov s traťou s odhodlaním ukázať, že sa to dá odjazdiť aj lepšie.

Musím bohužiaľ konštatovať, že pre iné organizačné povinnosti som podrobnejšie priebeh jász nesledoval takže o úspešnosti jednotlivých tímov si musíte urobiť obraz z výsledkovej listiny. Takže len pár postrehov.

V jazdách sa samozrejme prejavilo, kto má s Tug Towingom ake-také skúsenosti, a kto jazdil prvý krát. Dôležitým aspektom bola aj vzájomná zohranosť tímov.

Napríklad až ráno pred súťažou vznikol „medzinárodný moravsko- slovenský“ tím s názvom Internacionál zložený z Milana Sedláčka z Brna a Roba Schmidta z Galanty. Obaja majú z TT dosť skúseností aj výkonné modely. Ale asi práve to, že sa ako tímoví kolegovia nemali možnosť dostatočne zladať, výsledky jász (42, 59, 71, 64 bodov) asi neboli úplne podľa ich očakávaní. Oceňujem však Milanov pohodový prístup k veci, že si prišiel zajazdiť preto, lebo ho to jednoducho baví. Keďže v českom TT Cupe dosahuje so svojím stabilným partákom veľmi dobré výsledky, myslím, že ak do DNV prídu na budúci rok v „plnej zostave“ ukážu nám, ako sa má Tug Towing jazdiť

Ďalšou zaujímavou story bol nový tím juniorov My Arows v zložení Marko Dvořak a Juraj Kubričan. Nikdy TT nejzdili, obaja mali lode, s ktorými mali minimum skúseností, napriek tomu im to išlo veľmi dobre a kolo od kola sa zlepšovali. Ich výsledky v poradí jednotlivých kôl boli 72, 89, 77 a 104 bodov. Ešte dve tri kola, a vyhrali by svoju kategóriu TT - OC (modely bez hodnotenia) ☺.

Bratislavskí juniori Martin Podhorný a Juraj Letovanec sú v TT relatívne ostrieľaní kozáci. Napriek občasnému technickým problémom s regulátorom ťažnej lode odjazdili slušný štandard (103, 96, 93, 92 bodov). A keďže v kategórii TT - OC boli iba dva tímy, nebolo inej možnosti, ako vyhrať ☺. Ale konkurencia nespí a rastie ...

Tug Towingový tím z Prievidze v zložení Adrián Adamík a Peter Kozák tiež tak trochu zaplatil nováčikovskú daň. Ich Watergeusy v mierke 1/25 sú parádne, výkonu majú na rozdávanie. Trocha tréningu a vznikne, myslím „nebezpečný“ súper. (výsledky jazd 45, 5, 54, 44 bodov).

Tímy z Galanty „Kolombus“ (Juraj a Viktor Szaraz - 76, 103, 100, 104 bodov) a „Malý a Veľký“ (Robo Schmidt, Miro Švehla - 79, 92, 97, 22) sa zlepšujú súťaž od súťaže a ich umiestnenie v konečnom výsledku to dokazuje.

Bratislavsko – Galantská posádka BA-GA tvorená Petrom Mikulkom juniorom a Mírom Švehlom podala značne nevyrovnaný výkon (67, 8, 63, 26 bodov). Dôvodom boli, ak som správne zaregistroval, nejaké technické poruchy modelov. Snáď sa im nabudúce bude dariť lepšie. Určite na to majú, pretože Peter dokazuje v kategórii F4, ktorú mimochodom vyhral, že je excelentný kormidelník.

V piatok zhruba do siedmej sme stihli odjazdiť dve kolá. Na viaceré interpelácie hladných účastníkov sme ešte pred ukončením druhého kola zahájili kultúrny program akcie, spočívajúci v koncerte dvoch grilov a 10 kilách naloženého kuracieho mäsa. Keď sa k tomu ešte pridala perfektná gitara a spev jedného z účastníkov (ďakujeme do Handlovej ☺), nemohli ani dotieravé komáre narušiť príjemný podvečer. Nočné jazdy sa obmedzili len na predvedenie Jurajovho Smita Japana. O to väčšiu pozornosť však jeho model vzbudil u divákov a to vrátane ženského publika. Ten model je „nechutne“ pekný ešte aj po tme ... ☺.

V sobotu doobeda sme viac-menej v pohode dojzdili ďalšie dve kola Tug Towingu. Boli sme dokonca natoľko „vycvičení“, že na trati väčšinou jazdili dve súpravy.

Počasiu, napriek tomu, že meteorológovia strašili búrkami a dokonca ľadovcom, nám prišlo, takže okolo 13. hodiny sme mohli začať spočítavať výsledky.

Slávnostné vyhlásenie víťazov za účasti zástupcu Miestneho úradu Devínskej Novej Vsi urobilo bodku za súťažou. Prijemným pre nás, ako organizátorov bolo to, že pán zástupca starostu verejne deklaroval, že obec akciu hodnotí veľmi dobre a že majú záujem nás podporiť aj do ďalších ročníkov.

Upratanie trate, vďaka tomu, že naši juniori prišli na myšlienku ťahať sa počas vyberania bránok z vody remorkérom ☺, prebehlo veľmi rýchlo. Super nápad ! Inšpirovalo nás to tak, že na budúci ročník asi urobíme doplnkovú „sranda súťaž“ , kde sa ukáže, kto má aký silný remorkér. Nechajte sa prekvapiť ☺.

Počas celej akcie sme mali zo strany obce zabezpečené ozvučenie a bufet s výčapom a veľkým pártym stanom, kde si mohli účastníci aj návštevníci posediť a občerstviť sa. Čo sa týka návštevníkov, tých sa tam dostavilo skutočne dosť. Prakticky stále sme mali na móle divácku kulisu, niekedy až takú, že sa mólo začalo povážlivo nakláňať a museli sme divákov „premiestňovať“ na druhú stranu.

Ešte spomeniem sprievodnú akciu, ktorá, ktorá mala u verejnosti , najmä tej detskej asi najväčší ohlas. Na osobitnej trati tvorenej tromi veľkými bójami prakticky počas celej súťaže prebiehala tzv. detská jazda. Remorkér Argus neúnavne krúžil riadený detskými kapitánmi, ktorí za úspešnú jazdu dostávali sladkú odmenu. Vystriedalo sa tam takmer 60 detí. Celé to mal pod palcom Vojta Ševčík so synom, ktorí dali k dispozícii 2,4 GHz súpravu. Bol som tam iba chvíľku, a aj tak som si

uvedomil, že tie dva dni na slnku s húfom nedočkavých detí za chrbtom bol zo strany Vojta asi najväčší výkon celej súťaže.

Čo dodať na záver ?

Je samozrejme čo zlepšovať, najmä čo sa týka dotiahnutia slovenských pravidiel. Snáď nie sú nereálne indície, že budúci rok bude účastníkov viac, napríklad o tých , ktorí majú rozostavané modely a nestihli ich dokončiť, alebo o tých, čo chceli ale z rôznych dôvodov nemohli prísť. A možno sa pridá aj niekto ďalší zo zahraničia ☺ ...

Takže snád' sa opäť stretneme o rok v Devínskej Novej Vsi, ale takmer isto začiatkom júna 2009 v Prievidzi. ☺

Za organizátorov
Peter Podhorný

P.S. Výsledkové listiny nájdete na www.yoda.sk

Podujatie podporili:

- **Mestská časť Bratislava – Devínska nová Ves**
- **Centrum voľného času Bratislava I.**
- **Občianske združenie „Domček pre voľný čas“**
- **Občianske združenie „YODA“ www.yoda.sk**
- **MP PLAST Bratislava – výroba laminátových trupov**
- **Sabo RC Modely Bratislava**